

สื่อลามกบนอินเทอร์เน็ต: อันตรายที่พึงระวังและแนวทางแก้ปัญหาคู่เยาวชนไทย

Internet Pornography: Risk Caution and Prevention Guideline Against its Effects on Thai Youth

วิรพงษ์ พวงเล็ก

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

บทคัดย่อ

อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่มีประโยชน์และได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในสังคมไทย เนื่องจากเป็นสื่อที่สามารถสืบค้นหาข้อมูลข่าวสารต่างๆ ได้ทุกชนิด และยังเป็นสื่อที่ติดต่อสื่อสารกันได้ทั่วทุกมุมโลก หากแต่อินเทอร์เน็ตเปรียบเสมือนดาบสองคมที่หากไม่ระมัดระวังก็อาจนำภัยอันตรายต่อร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสู่ผู้ใช้และครอบครัวได้ ทั้งในทางที่ตั้งใจและพลัดหลงเข้าไปใช้บริการที่ไม่สร้างสรรค์อย่างสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตที่ปัจจุบันมีอยู่หลากหลายรูปแบบด้วยกัน เช่น เว็บไซต์ลามก การติดต่อสื่อสารในสังคมออนไลน์ (Social Network) การสนทนาออนไลน์ การดาวน์โหลดคลิปลามกและภาพลามก การอ่านการ์ตูนลามก และการอ่านเรื่องเล่าทางเพศ โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นวัยที่มีความต้องการและมีความสนใจในเรื่องเพศตามพัฒนาการในการเรียนรู้ และยังเป็นวัยที่มีอายุน้อยจึงเป็นวัยที่เสี่ยงต่อการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสม อาจพบเจอประสบการณ์หรือถูกล่อลวงให้เกิดทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศในทางที่ไม่ถูกไม่ควร และอาจเกิดพฤติกรรมการเลียนแบบตามสื่อที่ได้พบเห็นจนกลายเป็นปัญหาต่อสังคมได้ ซึ่งหน่วยงานต่างๆ ในสังคมควรเข้ามามีบทบาทในการป้องกันและแก้ไขทั้งสิ้น 4 บทบาทด้วยกัน ได้แก่ บทบาทของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง บทบาทของสถาบันการศึกษา บทบาทของหน่วยงานรัฐบาล และบทบาทของสื่อมวลชน เพื่อช่วยสอดส่องดูแลและให้ความรู้ในการรู้เท่าทันสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตแก่เด็กและเยาวชนไทย

Abstract

Internet is a very useful medium that has gained a major popularity amongst consumers in Thai society. Not only does it enable users to research and penetrate any information imaginable, it also empowers their connection with people around the globe. However, like many other great inventions, the internet serves as the two-edged sword. Without careful utilization, it can bring great harm and damage, both physically and emotionally, to us and our loved ones. One example of false utilization many people, either intentionally or accidentally, encounter on the internet is pornography. Internet users can find pornography on any online format; website, social network messaging, online chatting, image and video downloading, or even online animation and story blogging. Children and teenagers have often become victims of internet pornography, as they are in a transitional stage of physical development which urges them to explore and be interested in the area of sexuality. With their young age and lack of life experience, there are some risks that come with improper use of internet. They may encounter various online seductions which can encourage them to develop dangerous sexual attitudes and behaviors. Also, they may begin to imitate what they have seen in the media, which can develop into a serious issue for society. In order to prevent and solve such a problem, this article suggests that all parties step in and be part in one of 4 roles; Parenting role, Education role, Government role, and Media role. This is an effort to supervise and equip our children and young teens with knowledge and wisdom of internet use.

การเปลี่ยนแปลงทางด้านสภาพสังคมและวัฒนธรรม ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร ทำให้สื่อต่าง ๆ มีการพัฒนารูปแบบและความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมากยิ่งขึ้น สภาพสังคมเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมสารสนเทศ (Information Society) อันเป็นสังคมที่อุดมไปด้วยข้อมูลข่าวสาร มีอัตราการผลิตและบริโภคข้อมูลข่าวสารเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก จนกระทั่งข้อมูลข่าวสารกลายเป็นอำนาจ และกลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันที่ผู้คนต่างปรับตัวให้เข้ากับสังคมยุคใหม่ โดยเฉพาะสื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารอย่าง อินเทอร์เน็ตที่สามารถเข้าถึงกลุ่มผู้รับสารทุกเพศทุกวัยและทุกชนชั้น แต่อินเทอร์เน็ตไม่ได้มีแต่ประโยชน์เสมอไป หากใช้ในทางที่ผิดก็จะได้รับโทษมหันต์ได้เช่นกัน สิ่งที่น่าห่วงคือเยาวชนหรือวัยรุ่นจำนวนไม่น้อยที่อาจรู้เท่าไม่ถึงการณ์ มักตกเป็นเหยื่อของการใช้อินเทอร์เน็ตผิดประเภทได้บริโภคเนื้อหาทางเพศหรือสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ต ทำให้เกิดผลกระทบต่างๆ ตามมาอย่างคาดไม่ถึง

พัฒนาการด้านความต้องการของวัยรุ่น

เยาวชนหรือวัยรุ่นเป็นวัยที่เชื่อมระหว่างการเป็นเด็กกับการเป็นผู้ใหญ่ มีอายุระหว่าง 13-21 ปี เป็นวัยที่ต้องปรับตัวกับรูปแบบเด็กไปสู่พฤติกรรมแบบผู้ใหญ่ที่สังคมนั้นยอมรับ (พรพิมลเจียมนาครินทร์, 2539) เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก จึงเป็นเหตุให้วัยรุ่นเปราะบางจากสิ่งเร้าต่างๆ ที่มากระตุ้น โดยเฉพาะเรื่องเพศที่วัยรุ่นเกิดความต้องการและสนใจตามพัฒนาการ ดังบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่นที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ คือ เด็กวัยรุ่นจะมีความสนใจในเรื่องเพื่อนต่างเพศ เมื่อวัยรุ่นซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงทางสรีระอย่างรวดเร็ว จึงมีผลทำให้เด็กวัยรุ่นแสดงพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบต่างๆ เช่น สนใจเพศตรงข้าม ต้องการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม ต้องการความอิสระจากบิดามารดา ซึ่งในวัยนี้เด็กวัยรุ่นจะเลิกติดตามบิดามารดาหรือผู้ปกครอง แต่จะยึดติดเพื่อนเป็นหลัก ซึ่งมักมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน (สุชาจันทน์อม, 2541) นอกจากนี้วัยรุ่นยังมีพฤติกรรมในการแสวงหาข้อมูลต่างๆ ในสิ่งที่เขาต้องการ ยิ่งในยุคสังคมที่เจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทางการสื่อสาร ทำให้วัยรุ่นมีการแสวงหาข้อมูลต่างๆ ที่เขาต้องการได้ง่ายมากยิ่งขึ้น ซึ่งย่อมส่งผลกระทบต่อทัศนคติและค่านิยมของวัยรุ่น เพราะเด็กวัยรุ่นที่ได้รับรู้เรื่องราวทางเพศ อาจมีโอกาสที่จะเลียนแบบพฤติกรรมในสิ่งที่รับรู้มาได้อย่างไม่รู้ตัว (จริญญา นิลแพทย์, 2541)

วัยรุ่นเป็นช่วงเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงจากเด็กเป็นผู้ใหญ่ โดยจะเริ่มตั้งแต่มีการเจริญเติบโตของร่างกายอย่างรวดเร็วในวัยแตกเนื้อหนุ่มแตกเนื้อสาว ซึ่งเกิดจากการกระตุ้นของฮอร์โมนเพศ

แรงผลักดันทางเพศที่ถูกกระตุ้นจะรุนแรงจนยากจะเก็บกดไว้ได้ จึงหันเข้าหาคนที่ตนรักในครอบครัว แต่จะถูกขวางด้วยความถูกต้องและการยอมรับจากสังคม ความกลัวและความรู้สึกผิดต่อความรู้สึกทางเพศที่มีต่อบิดาหรือมารดาที่เป็นเพศตรงข้าม จึงหันออกไปสู่บุคคลภายนอกครอบครัว โดยพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นแบ่งออกได้เป็น 3 ระยะ คือ (สุวิทนา อารีพรรค, 2540)

1. วัยรุ่นตอนต้น จะยังไม่รับรู้ต่อการเปลี่ยนแปลงเท่าใดนัก เพราะยังอยู่ในกลุ่มเพื่อนเพศเดียวกัน และยังมีบ้านเป็นศูนย์กลางของชีวิต

2. วัยรุ่นตอนกลาง เริ่มสนใจเพศตรงข้าม มีอารมณ์หวั่นไหว และลังเล แม้ว่าวัยรุ่นระยะนี้จะสามารถกระทำกิจกรรมที่พ่อแม่ไม่ยอมรับ แต่ก็ถึงเลถ้าการกระทำนั้นต้องเสี่ยงต่อการถูกเพื่อนตำหนิหรือแยกออกจากกลุ่ม การมีความรักกันอย่างเปิดเผยจะดำเนินไปช้าๆ แรกๆ กลุ่มวัยรุ่นชายและหญิงจะไปพบกันที่สาธารณะ แต่ต่อมากลุ่มจะเล็กลงและแยกเป็นคู่ มีการกอดจูบลูบคลำเพื่อสำรวจความรู้สึกของกันและกัน

3. วัยรุ่นตอนปลาย เป็นช่วงที่ใกล้เข้ามาสู่ความเป็นผู้ใหญ่ จะเริ่มหันมาสนใจอนาคตของตน และมีความสามารถที่จะสนิทกับเพศตรงข้าม ยอมรับขอบเขตของตนเองและยอมรับคำแนะนำจากผู้อื่น

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเจริญเติบโตช้าเร็วแตกต่างกัน ในช่วงเวลานี้จะทำให้วัยรุ่นต้องมีการพูดคุยปรึกษาในเรื่องที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย การคบเพื่อนต่างเพศ และการมีคู่อริ ประกอบกับพ่อแม่ผู้ปกครองบางคนไม่มีเวลาดูแลบุตร ทำให้วัยรุ่นบางกลุ่มมีเสรีในการพบปะนัดหมายเพื่อน แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ รวมถึงเรื่องราวทางเพศกับเพื่อน การปฏิบัติตนต่อเพศตรงข้ามอย่างเปิดเผย เช่น การจับมือถือแขน เดินโอบก้นไปตามถนน หรือการกอดจูบกันในที่สาธารณะ เป็นต้น ตลอดจนการแสวงหาข้อมูลเรื่องเพศด้วยตนเอง โดยไม่ได้รับคำแนะนำจากผู้ใหญ่อย่างที่ถูกต้อง ซึ่งพัฒนาการด้านความต้องการและความสนใจของวัยรุ่นเป็นแนวทางในการศึกษาถึงความคิด อารมณ์ ความรู้สึก และพัฒนาการทางด้านความคิด เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่มีความซับซ้อนในตนเองสูง เป็นวัยที่มีหลากหลายอารมณ์ทั้งอารมณ์โกรธ อารมณ์กลัว วิตกกังวล อารมณ์รัก และความอยากรู้อยากเห็น ซึ่งอาจทำให้เด็กวัยรุ่นได้แสวงหาคำตอบต่างๆ โดยเฉพาะในเรื่องความรักและเนื้อหาทางเพศจากสื่ออินเทอร์เน็ตได้ ซึ่งหากเด็กวัยรุ่นไม่มีการรู้เท่าทันสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ต ก็อาจส่งให้เกิดผลกระทบต่างๆ ตามมาได้ เช่น ทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศในทางที่ไม่เหมาะสม และอาจส่งผลไปถึงปัญหาสังคมต่างๆ อย่างเช่น การตั้งครุภักก่อนวัยอัน

สมควร การทำแท้ง และการข่มขืนกระทำชำเรา เป็นต้น

ความหมายของสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ต

พล.ต.ต.อรุณ เนตรบุตร อดีต ผบก.อก.บชน. กองบัญชาการตำรวจนครบาลได้ให้ความหมายสื่อลามก (Pornography) ไว้ คือ วัตถุอันมีลักษณะที่ทำให้ผู้พบเห็นมีความรู้สึกทางกามารมณ์และความกำหนัด โดยมีลักษณะให้เห็นภาพวัยวุฒิบางอย่างหรือกิจกรรมในกามารมณ์หรือการร่วมประเวณี (“เว็บลามก”, 2553, 1 กันยายน) ดังนั้นสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ต จึงหมายถึงสื่อที่มีเป้าหมายเพื่อตอบสนองและกระตุ้นอารมณ์ความต้องการทางเพศของผู้เสพสื่อ โดยมีภาพโป๊เปลือยทั้งที่ได้รับค่าตอบแทนและไม่ได้รับค่าตอบแทนหรือถูกแอบถ่ายถูกนำมาเผยแพร่ทางเว็บไซต์ลามก ซึ่งเป็นพื้นที่สาธารณะที่ทุกคนสามารถแสวงหาข้อมูลได้ สำนักข่าวรอยเตอร์ส (www.reuters.com) ได้รายงานไว้ในเดือนมิถุนายน 2553 ว่าทั่วโลกมีเว็บไซต์ลามกประมาณ 370 ล้านเว็บ และหากค้นหาคำภาษาอังกฤษว่า “SEX” ใน “กูเกิล” (www.google.com) จะพบผลการค้นหาว่า 3,900 ล้านรายการ และหากค้นหาด้วยภาษาไทยว่า “เซ็กซี่” จะพบว่า 1.4 ล้านรายการ คิดเป็นร้อยละ 25 ของการค้นหาบนอินเทอร์เน็ตทั้งหมด ซึ่งจะเห็นได้ว่าอินเทอร์เน็ตช่วยให้เข้าถึงสื่อลามกอนาจารทั้งหลายได้ง่าย (ศรีศักดิ์ จามรมาน, 2553)

สาเหตุของการมีเว็บไซต์หรือสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตมากมายขนาดนี้ เนื่องมาจากรายได้อันมหาศาลที่ได้จากธุรกิจลามกออนไลน์ที่เก็บจากค่าสมาชิก การจำหน่ายสื่อลามกและอุปกรณ์ทางเพศ การให้บริการดาวน์โหลดคลิปแบบจ่ายเงิน และให้บริการห้องแชต (Chat) เป็นต้น โดยเว็บ “ออนไลน์เอ็มบีเอ” (www.onlinemba.com) รายงานว่าอุตสาหกรรมสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตทั่วโลกมีมูลค่าต่อปีกว่า 4,900 ล้านดอลลาร์ต่อปีหรือประมาณ 155,700 ล้านบาท (ศรีศักดิ์ จามรมาน, 2553) ดังนั้นจึงทำให้สื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตกลายเป็นอีกหนึ่งธุรกิจที่ได้รับความนิยมในการลงทุน

สถิติการเปิดรับสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ต

สำหรับประเทศไทยมีเด็กและเยาวชนจำนวนมากไม่น้อยที่มีการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต โดยข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รายงานผลการสำรวจการมีผู้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือนปี พ.ศ. 2551 มีจำนวนเด็กและเยาวชนอายุระหว่าง 6-24 ปีในประเทศไทยจำนวน 19,309,537 คน พบว่ามีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตจำนวน 6,768,042 คน คิดเป็นร้อยละ 35.1 โดยเพศ

ชายและเพศหญิงมีสัดส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้กรุงเทพมหานครเป็นจังหวัดที่มีประชากรใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.0 (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2551)

นอกจากนี้สมเดช รุ่งศรีสวัสดิ์ (2553: 5) ได้กล่าวว่าการวิจัยเรื่อง “การเปิดรับสื่อลามกทางอินเทอร์เน็ตและพฤติกรรมกามารมณ์เพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น” พบว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่เปิดรับสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ต มีความถี่เฉลี่ย 1-3 ครั้งต่อสัปดาห์และมีระยะเวลาในการเปิดรับสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตแต่ละครั้งเฉลี่ยครั้งละ 1 ชั่วโมง รู้จักเว็บไซต์ลามกบนอินเทอร์เน็ตเฉลี่ยประมาณ 1-3 เว็บไซต์ โดยเหตุผลหลักคือการอยากรู้ อยากลอง ต้องการปลดปล่อยอารมณ์ทางเพศ และว่างไม่มีอะไรทำตามลำดับ อายุเฉลี่ยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 16-19 ปี และมีความสัมพันธ์ทางเพศครั้งแรกกับแฟนเป็นส่วนใหญ่ กลุ่มตัวอย่างเคยเปลี่ยนคู่นอนร้อยละ 15 เคยมีเพศสัมพันธ์กับคนแปลกหน้าร้อยละ 11 เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่า 1 คนร้อยละ 11 และเคยมีเพศสัมพันธ์กับคนที่เพิ่งรู้จักกันผ่านทางอินเทอร์เน็ตร้อยละ 7 แต่สิ่งที่น่าตกใจคือวัยรุ่นส่วนใหญ่รู้จักการป้องกันแต่ไม่ได้ป้องกันทุกครั้งถึงร้อยละ 44 นอกจากนี้ยังพบอีกว่าหากเปิดรับสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตแล้วมีอารมณ์ กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นมากกว่าครึ่งจะต้องระบายออกทางเพศทันที โดยจะต้องสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองร้อยละ 30 และมีเพศสัมพันธ์กับแฟนร้อยละ 24

จากสถิติและข้อมูลดังกล่าวสามารถสังเกตเห็นได้ว่าเด็กวัยรุ่นและเยาวชนในสังคมไทยอยู่ในภาวะที่น่าเป็นห่วง อันเนื่องมาจากผลของการเปิดรับสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายและสะดวกตลอดเวลา ซึ่งอาจมีอิทธิพลต่อเด็กและเยาวชนที่ยังขาดวิจารณญาณในการรับสื่อ โดยอาจส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการเลียนแบบจนกลายเป็นอาชญากรรมทางเพศ ซึ่งสามารถที่จะเป็นทั้งผู้ต้องหาและผู้ถูกกระทำในเวลาเดียวกัน โลกแห่งความจริงเต็มไปด้วยเว็บไซต์ลามก การล่อลวงทางเพศและความรุนแรงจึงทำให้เด็กและเยาวชนอาจตกเป็นเหยื่ออันตราจากสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตเหล่านี้ (ชินฤทัย กาญจนจิตตรา และคณะ, 2548)

อันตรายจากอินเทอร์เน็ตที่มีต่อเด็กและเยาวชน

อินเทอร์เน็ตเป็นศูนย์รวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารอย่างไม่มีวันสิ้นสุดที่ใหญ่ที่สุดในโลก เป็นศูนย์รวมความคิดเห็นเรื่องต่างๆ จากทุกมุมโลก เป็นการสื่อสารในรูปแบบ “Interactivity” (Pavlik, 1995) ซึ่งหมายถึงการสื่อสารสองทางหรือเป็นการแลกเปลี่ยนข่าวสาร โดยจุดเด่นที่สำคัญของอินเทอร์เน็ต คือ “เสรีภาพ” ที่ยังไม่มียุทธวิธีหน่วยงานใดคอยตรวจสอบ (Censorship) เรื่องราวหรือ

ข้อมูลที่ถูกลำเสนอ (“สื่อข้อมูล”, 2543) จึงทำให้มีข้อมูลที่ไม่พึงประสงค์ที่ไม่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน อันได้แก่ ค่านิยมผิดๆ ในเรื่องเพศ การล่อลวงในวงสนทนา และเว็บไซต์ที่เต็มไปด้วยเนื้อหาลามกต่างๆ เป็นต้น นอกจากนี้เด็กและเยาวชนในปัจจุบันมีเสรีภาพในการแสวงหาความรู้และความสุขทางเพศในรูปแบบที่แตกต่างกัน โดยพื้นที่ของอินเทอร์เน็ตไม่จำเป็นต้องแสดงออกถึงตัวตนที่แท้จริงจริงในสังคม จึงทำให้ไม่มีใครรู้ว่าใครเป็นใคร ซึ่งเรื่องรุนแรงต่างๆ เหล่านี้ยากต่อการควบคุมและตรวจสอบได้ จึงก่อให้เกิดอาชญากรรมทางอินเทอร์เน็ตซึ่งจะเป็นอันตรายมากพอที่จะกำหนดเส้นทางอนาคตของเด็กและเยาวชนได้ ดังนั้น พ่อแม่หรือผู้ปกครองควรทำความเข้าใจอันตรายต่างๆ อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในยุคแห่งความเจริญทางเทคโนโลยี เพื่อจะได้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและปรับตัวเอง พร้อมกับตั้งรับสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างชาญฉลาดเพื่อช่วยปกป้องและนำพาให้บุตรหลานเดินไปในทิศทางที่ถูกที่ควรอย่างไม่ไขว่เขว (โรจนศักดิ์ แสงศิริวิไล, 2553) หากเด็กและเยาวชนไม่มีการรู้เท่าทันสื่ออินเทอร์เน็ตก็เสมือนขาดภูมิคุ้มกันที่อาจก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมาได้

อันตรายจากอินเทอร์เน็ตที่เด็กวัยรุ่นได้นำไปใช้ในทางที่ไม่ถูกไม่ควรนั้น ศูนย์เฝ้าระวังภัยเทคโนโลยี (IT Watch) ได้ประมวลสถานการณ์ภัยเทคโนโลยีปี พ.ศ. 2551 ที่ได้คุกคามเด็กและเยาวชนโดยสรุปได้ 3 ประเภท ดังนี้ คือ (“ภัยคุกคาม”, 2552, 13 มกราคม)

1. คลิปหลุดและคลิปแอบถ่าย ซึ่งมีสถิติระบุว่า “แอบถ่าย” เป็นคำที่ใช้ค้นหาในอินเทอร์เน็ตมากกว่า 4 ล้านครั้งต่อเดือนในปี พ.ศ. 2550 ยิ่งคลิปหลุดและคลิปแอบถ่ายจำนวนมากถูกเผยแพร่ทางเว็บไซต์ ยิ่งเป็นการสร้างผลกระทบต่อพฤติกรรมทางเพศมากยิ่งขึ้น
2. การสนทนาผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต (Chat Line) ได้ปรากฏข่าวตามสื่อต่างๆ ได้ใช้โปรแกรมการสนทนาผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตล่อลวงมาเพื่อกระทำทางเพศ โดยใช้อุบายการซื้อของแพงๆ ให้เหยื่อล่อลวงไปมีเพศสัมพันธ์ เพียงเพราะได้มีการพูดคุยกันสักกระยะหนึ่งจนเกิดความไว้วางใจ
3. การติดต่อสื่อสารในเครือข่ายสังคม (Social Network) ในปี พ.ศ. 2551 นายเบรต ฟิงเคลสโตล์ ผู้อำนวยการฝ่ายขายของไฮไฟว์ได้ให้ข้อมูลว่า ประเทศไทยมีจำนวนสมาชิกมากเป็นอันดับที่ 12 ของโลก และมีแนวโน้มว่าจะมีสมาชิกสูงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ โดยช่วงอายุที่มีการเล่นมากที่สุดอยู่ระหว่าง 18-24 ปี นอกจากนี้ยังมีสังคมออนไลน์ใหม่อย่างเฟซบุ๊กที่ปัจจุบันเป็นที่นิยมของเด็กและเยาวชนไทยกันทั่วไป ซึ่งภัยแฝงที่น่ากลัวคือการที่บุคคลบางกลุ่มนำไปใช้ผิดวัตถุประสงค์โดยทำการล่อลวงเพื่อ

กระทำทางเพศ

ยิ่งนับวันอินเทอร์เน็ตก็ยิ่งมีรูปแบบและช่องทางในการติดต่อข่าวสารและการให้ข้อมูลใหม่ๆ แก่ผู้บริโภคสื่อมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิดผลกระทบและอิทธิพลต่างๆ ตามมาอย่างมากมาย โดยเฉพาะเมื่อความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสารสมัยใหม่มีมากยิ่งขึ้น ก็อาจเกิดภาวะการรับข้อมูลมากเกินไป (Information Overload) จนเกิดผลกระทบตามมาและยากต่อการดูแลได้ ซึ่งมีผลต่อการเรียนรู้และความคิดของเด็กและเยาวชน อาจมีผลต่อเนื่องไปถึงทัศนคติและพฤติกรรมบางประการ เนื่องจากสภาพสังคมไทยในปัจจุบัน วัยรุ่นทั้งชายและหญิงมีอิสระและเสรีภาพมากยิ่งขึ้น จึงเป็นการเปิดโอกาสให้สื่อเข้ามามีบทบาทสำคัญในการแสวงหาข้อมูล โดยเฉพาะสื่อหรือเนื้อหาทางเพศบนโลกอินเทอร์เน็ต (Pavlik, 1995) ซึ่งถือได้ว่าเป็นเรื่องที่ยังรุ่นได้ให้ความสนใจเป็นอย่างมาก เพราะเป็นวัยที่มีความอยากรู้อยากเห็น และอยากทดลองสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ อยู่เสมอ วัยรุ่นจึงสามารถรับเอาแบบอย่างที่ดีพบเห็น จนอาจทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบทางเพศที่ได้รับจากสื่ออินเทอร์เน็ตด้วยวัยและความรู้เท่าไม่ถึงการณ์

จากอันตรายของสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตดังกล่าว ครูหยุดจากมูลนิธิสร้างสรรค์เด็กได้สรุปถึงปัญหาของเด็กวัยรุ่นที่มีต่อสังคมไทยในปัจจุบันไว้ดังต่อไปนี้ (“เยาวชน ท้อง แท้ง ทิ้ง”, 2553: 6)

1. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยการสำรวจของเอแบคโพลล์พบว่า เด็กวัยรุ่นร้อยละ 19.7 ยอมรับว่ามีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเพราะดูสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ต
2. แม่วัยเด็กในสังคมไทย โดยปัจจุบันประเทศไทยมีแม่ที่เป็นวัยเด็กมากเป็นอันดับหนึ่งของเอเชียและเป็นอันดับที่ 4 ของโลก และมีแนวโน้มวัยเด็กเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ
3. สังคมไทยมีวัยรุ่นตั้งครรภ์แล้วไปทำแท้งกันมาก โดยมีมากกว่า 2 แสนคนในแต่ละปีและมีการทำแท้งซ้ำอยู่ร้อยละ 10 และจากการสำรวจของเอแบคโพลล์พบว่าร้อยละ 30 ของผู้ทำแท้งมีอายุต่ำกว่า 20 ปี และร้อยละ 29 มีการทำแท้งที่ไม่ปลอดภัย เนื่องจากค่ารักษาเฉลี่ยประมาณ 21,024 บาท นอกจากนี้นายแพทย์ พงษ์ยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมในวัยรุ่นกล่าวว่า ใน 1 วันจะมีเด็กวัยรุ่นประมาณ 700 คนที่ตั้งครรภ์ และมีวัยรุ่นประมาณ 400 คนที่ทำแท้งเนื่องจากไม่สามารถรับผิดชอบต่อความเป็นแม่ได้ (“2 ใน 3”, 2553, 30 พฤศจิกายน, 10) โดยสิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่าสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตกลายเป็นแหล่งบ่มเพาะความรู้และตัวแบบของเด็กและเยาวชน

4. การขายบริการทางเพศและการเปลี่ยนคู่นอน เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางการสื่อสาร จึงนำเอาเทคโนโลยีที่นำสมัยมาใช้สื่อสารและรวมกลุ่มกัน ทำให้เด็กวัยรุ่นเกิดการขายบริการและมีการแลกเปลี่ยนคู่นอนในลักษณะสวิงกิ้งได้ง่าย ซึ่งในปัจจุบันนี้ประเทศไทยมีเว็บบอร์ดเกี่ยวกับการติดต่อแลกเปลี่ยนคู่นอนนับสิบแห่ง และมีบางแห่งพัฒนารูปแบบไปสู่การจัดเก็บค่าสมาชิก จึงทำให้เรื่องที่เคยดำเนินการแบบลับๆ ไม่ลับอีกต่อไป และทำให้เด็กและเยาวชนไทยเข้าไปลงมือมีส่วนร่วมในรูปแบบดังกล่าวมากยิ่งขึ้น (“สวิงกิ้ง”, 2553, 8 มีนาคม, 34)

นอกจากนี้สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ได้ทำการสำรวจเรื่อง “เด็กไทยใช้อินเทอร์เน็ตหาคู่อ” พบว่าวัยรุ่นชายร้อยละ 38.8 นัดพบคนรู้จักผ่านอินเทอร์เน็ต ส่วนวัยรุ่นหญิงมีจำนวนร้อยละ 22.4 ขณะที่วัยรุ่นชายร้อยละ 26.6 เคยมีเพศสัมพันธ์กับคนที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ต ส่วนวัยรุ่นหญิงมีร้อยละ 8.2 อีกทั้งสำนักงานกองทุนสนับสนุนการเสริมสุขภาพ (สสส.) ได้ทำการสำรวจพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตของกลุ่มเยาวชน กรณีศึกษาประชาชนทั่วไปอายุระหว่าง 15-24 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าวัยรุ่นชายร้อยละ 20.8 และวัยรุ่นหญิงร้อยละ 12.2 เคยประกาศหาคู่อทางอินเทอร์เน็ต ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ต พบว่าเด็กและเยาวชนร้อยละ 53.2 เคยดูสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ต โดยมีผู้ที่เคยได้รับผลกระทบจากการใช้อินเทอร์เน็ต อันดับ 1 คือ การมีพฤติกรรมทางเพศก่อนวัยอันควรจำนวน 39.9 เปอร์เซ็นต์ (“โพลชี”, 2550, 20 พฤศจิกายน)

จากข้อมูลข้างต้นจึงสามารถสรุปได้ว่า สื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่แอบแฝงความอันตรายให้กับเด็กและเยาวชนไทยอย่างไม่รู้ตัว โดยเฉพาะเด็กวัยรุ่นชาย อาจเป็นเพราะว่าเพศหญิงจะถูกเลี้ยงหรือถูกอบรมมาในเรื่องของความรักนวลสงวนตัวมากกว่าเพศชาย และอาจมีความเสียหายในเรื่องเพศมากกว่าเพศชาย จึงทำให้เพศหญิงเข้าไปเปิดรับสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตน้อยกว่าเพศชาย สำหรับพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่มาจากความต้องการของเด็กเองเป็นส่วนใหญ่ และมาจากเพื่อนมีส่วนกระตุ้นและเร่งเร้าให้เปิดรับสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ต ส่วนพฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ส่วนใหญ่วัยรุ่นหรือเยาวชนไทยกำลังตกอยู่ในปัญหาของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงาน การเปลี่ยนคู่นอน การขายบริการทางเพศผ่านอินเทอร์เน็ต การโชว์โป๊เปลือยหรือมีเพศสัมพันธ์ผ่านโปรแกรมแคมพรีอิก และการมีเพศสัมพันธ์แบบสวิงกิ้งตามลำดับ (สมเดช รุ่งศรีสวัสดิ์, 2553)

รูปแบบของสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ต

ปัจจุบันเด็กและเยาวชนสามารถเข้าถึงเนื้อหาทางเพศหรือสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตได้อย่างสะดวกและง่ายดายตลอดเวลา โดยรูปแบบของการเปิดรับสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตในปัจจุบันมีดังต่อไปนี้

1. เว็บไซต์ลามกเป็นเว็บไซต์ที่เต็มไปด้วยเรื่องราวทางเพศ มีความคาบเกี่ยวระหว่างเว็บไซต์เพื่อความบันเทิงทั่วไปกับเว็บไซต์ลามก ซึ่งภาพที่เห็นภายนอกไม่มีความแตกต่างจากเว็บไซต์เพื่อความบันเทิงทั่วไป ที่มีลักษณะของข่าวบันเทิง พังเพลงออนไลน์ ดาวน์โหลดเกมส์ หาเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต และเว็บบอร์ดโพสต์รูป แต่เมื่อเข้าไปดูในบางพื้นที่ของเว็บไซต์เหล่านี้ จะมีส่วนของการแสดงเรื่องราวและเนื้อหาทางเพศอย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นเว็บบอร์ดที่ให้คนทั่วไปเขียนและส่งเรื่องราวต่างๆ ก็ปรกฏเนื้อหาของเรื่องเล่าทางเพศ (Sex Story) แกลลอรี่หรือห้องแสดงภาพแอบถ่าย (X Gallery) ภาพลามก และกระดานข่าว (Webboard) หรือกระทู้ที่แสดงความต้องการหาเพื่อน หาแฟน และเรื่องเช็กซ์ ตลอดจนการเขียนข้อความเสนอขายบริการทางเพศ มีการให้แสดงความคิดเห็นในเรื่องเพศ อีกทั้งยังเป็นสถานที่ขายสินค้าอุปกรณ์ที่ใช้ตอบสนองอรรถรสทางเพศ เช่น หนังสือที่มีทั้งของไทยและต่างประเทศ เป็นต้น (ชายไทย รักษาชาติ, 2548)

2. การติดต่อสื่อสารเครือข่ายสังคม (Social Network) เป็นการติดต่อสื่อสารจากทั่วทุกมุมโลก ซึ่งกำลังเป็นที่นิยมมากในกลุ่มวัยรุ่น เนื่องจากผู้ใช้ชอบนำภาพส่วนตัวและข้อมูลส่วนตัวประเภทลับเฉพาะ ขึ้นไปโพสต์บนเว็บอย่างเปิดเผย เพราะเชื่อว่าคนนอกกลุ่มที่ไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าชมจะไม่มีความอ่านพบ เช่น เฟซบุ๊ก (Facebook) ซึ่งเป็นสังคมออนไลน์ที่วัยรุ่นในประเทศไทยนิยมมากที่สุด โดยข้อมูลล่าสุดจากเว็บไซต์เฟซบุ๊กดอทคอม เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2553 ระบุว่าประเทศไทยมีจำนวนผู้ใช้เฟซบุ๊กอยู่ที่ 3.21 ล้านคน อยู่ในอันดับที่ 23 ของโลก และเมื่อแบ่งตามช่วงอายุพบว่าช่วงอายุ 16-24 ปี เป็นช่วงอายุที่มีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42 โดยพบว่าเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือ เป็นเพศหญิงร้อยละ 56 ส่วนเพศชายร้อยละ 44 (ชน เศรษฐศาสตร์, 2553, 16 พฤษภาคม) นอกจากนี้ยังมีเว็บไซต์ไฮไฟว์ (Hi5) และทวิตเตอร์ (Twitter) ที่มีการติดต่อสื่อสารจากทั่วทุกมุมโลกทั้งที่รู้จักและไม่รู้จัก โดยมีการสำรวจพบว่าปัจจุบันเว็บไซต์ไฮไฟว์ (www.hi5.com) เป็นเว็บไซต์ที่วัยรุ่นนิยมเข้าชมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52 รองลงมาคือกูเกิ้ล (www.google.com) คิดเป็นร้อยละ 20 และเมื่อสำรวจถึงพฤติกรรมของการเข้าเว็บไซต์สังคมออนไลน์ของวัยรุ่น พบว่าเป้าหมายอันดับแรกคือต้องการหาเพื่อนเพื่อพูดคุยสนทนา (“กรมสุขภาพจิต”, 26 ตุลาคม 2552) นอกจากนี้นายแพทย์วศิน บำรุงชีพ

จิตแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านสุราและยาเสพติด โรงพยาบาลนวมารมย์ กล่าวเพิ่มเติมว่าปัจจุบันพบวัยรุ่นกว่าร้อยละ 90 จะต้องมีไฮไฟว์ เฟซบุ๊ก หรือไมก็ต้องมีอีเมลส่วนตัวเกือบทุกคน จึงเป็นสิ่งที่ไม่แปลก หากวัยรุ่นปัจจุบันจะมีความรู้และความเชี่ยวชาญในทางไอที แต่สิ่งที่น่าห่วงน่าจะเป็นเรื่องการใช้งาน โดยเฉพาะในท้องสนทนาต่างๆ จะพบว่ามีการโพสต์ข้อความที่ลามกอนาจาร ขวนมีเพศสัมพันธ์ เป็นจำนวนมาก (วคิน บำรุงชีพ, 2552) ดังจะเห็นได้ว่าแม้การติดต่อสื่อสารในสังคมออนไลน์จะมีข้อดีคือทำให้การติดต่อสื่อสารได้ง่ายขึ้น ทันสมัย และสนุกสนาน แต่ข้อเสียคือหากใช้ในทางที่หมกมุ่น ก็อาจนำไปสู่ความเดือดร้อน อาจมีภัยคุกคามจากการหลอกลวง ในรูปแบบต่างๆ ได้ ซึ่งหากเด็กวัยรุ่นเล่นแบบหมกมุ่นก็จะนำไปสู่ความเดือดร้อน โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กผู้หญิง กลุ่มวัยรุ่น หรือกลุ่มที่ขาดการดูแลเอาใจใส่จากพ่อแม่ผู้ปกครอง จะนำไปสู่ปัญหาต่างๆ ทั้งการมีเพศสัมพันธ์ การหายออกจากบ้าน การติดต่อคบกันในเชิงขู่สาวและการนัดพบเจอกัน อันนำไปสู่ปัญหาต่างๆ ทั้งการมีเพศสัมพันธ์อย่างไม่เหมาะสม การถูกล่วงละเมิดทางเพศ หรือการถูกล่อลวงไปกระทำชำเรา การขายบริการทางเพศ และปัญหาอาชญากรรมต่างๆ เป็นต้น

3. การสนทนาออนไลน์ (Chat Line) คือ การที่คู่สนทนาสามารถสนทนาแบบกลุ่มและสามารถส่งข้อความตัวอักษร ภาพเคลื่อนไหว และเสียงของคู่สนทนา รวมไปถึงการสนทนาผ่านกล้อง (Web Camera) ที่สามารถเห็นภาพเคลื่อนไหวของคู่สนทนาได้ ผู้ที่เข้ามาใช้โปรแกรมการสนทนาออนไลน์มีวัตถุประสงค์ด้วยกัน 3 ประการ คือ 1. เข้าไปเล่นเพื่อต้องการหาเพื่อนคุย เพื่อความสนุกสนานเพียงอย่างเดียว 2. เข้าไปเล่นเพื่อต้องการหาคู่หรือหาเซ็กซ์ และ 3. เข้าไปเล่นเพื่อต้องการหาเพื่อนเสพยาเสพติด แต่จะเน้นหนักไปที่เรื่องการหาคู่หรือการหาเซ็กซ์มากกว่า ซึ่งถือว่าเป็นการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตที่ผิดประเภทและผิดวัตถุประสงค์ (วคิน บำรุงชีพ, 2552, น. 43) โดยปัจจุบันมีโปรแกรมการสนทนาออนไลน์อยู่หลากหลายโปรแกรมด้วยกัน เช่น โปรแกรมเอ็มเอสเอ็ม (MSN Messenger) โปรแกรมเพิร์ช 98 (Pirch 98) และโปรแกรมแคมฟรอก (Camera Frog) เป็นต้น ซึ่งเป็นโปรแกรมการสนทนาหรือการพูดคุยสดๆ ที่มีการชักชวนและพูดคุยถึงเรื่องเซ็กซ์ มีการสนทนาเกี่ยวกับการซื้อขายบริการทางเพศ การเผยแพร่สื่อลามกอนาจารทั้งในรูปแบบภาพนิ่ง และเปิดกล้องโชว์เรือนร่าง การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง และการมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น โดยการหาคู่สนทนาส่วนใหญ่ใช้วิธีการหาอีเมลที่โพสต์คำพูดในลักษณะเชิญชวนให้ร่วมทำกิจกรรมทางเพศ จากนั้นเมื่อได้คู่สนทนาก็จะมีการเล่าโลมโดยใช้การสื่อสารผ่านตัวอักษรบนแป้นพิมพ์ในลักษณะปลุกอารมณ์ ก่อนจะเปลือยผ้าโชว์สรีระในส่วนที่ควรปิดบังและปฏิบัติกิจ

ทางเพศให้คู่สนทนาดู ซึ่งคู่สนทนาก็จะปฏิบัติตามเช่นเดียวกัน ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ทำให้เกิดปัญหาทางเพศที่เกิดขึ้นในปัจจุบันอย่างมากมาย (ธนวรรณ แจ่มสุวรรณ, 2543)

4. คลิปโป๊ คลิปลามกที่นับวันจะยิ่งมีเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ บนสื่ออินเทอร์เน็ต และสามารถกระทำการดาวน์โหลดเก็บไว้ดูในภายหลังได้อย่างง่ายดาย ซึ่งคลิปลามกพวกนี้มีทั้งคลิปที่ได้รับการยินยอมและไม่ยินยอมให้เผยแพร่ หากแต่เป็นที่นิยมของหนุ่มวัยรุ่นหรือเยาวชนทั้งหลาย จึงทำให้เกิดการระบาดหนักเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จากข้อมูลในปี 2551 พบว่าในเว็บไซต์ "กูเกิ้ล" (www.google.com) พบคำค้นว่า "คลิปเซ็กซ์" ประมาณ 4,150,000 รายการ "คลิปแอบถ่าย" ประมาณ 1,470,000 รายการ "คลิปโป๊" ประมาณ 1,530,000 รายการ และ "คลิปข่มขืน" มีประมาณ 645,000 รายการ (อาญาข่าวสด, 2552, 97) นอกจากนี้สถิติผู้เข้าชมเว็บไซต์ที่มีหมวดคลิปโป๊มีเพิ่มมากขึ้น ซึ่งในเดือนมกราคม 2552 มีจำนวนเกือบ 5 แสนไอพี และมีการคลิกเข้าไปดูคลิปถึงเกือบ 4 ล้านครั้ง (บล็อก-บล็อก, 2552, 60) ดังนั้นจึงแสดงให้เห็นว่าคลิปลามกเป็นสื่อลามกหรือเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตอีกประเภทหนึ่ง ที่วัยรุ่นนิยมค้นหาบนอินเทอร์เน็ตกันอย่างเป็นจำนวนมาก

5. การ์ตูนลามกเป็นอีกหนึ่งรูปแบบในการเผยแพร่ภาพลามกอนาจารและแสดงท่าทางการมีเพศสัมพันธ์ผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ตกันอย่างโจ่งแจ้ง และพบว่ามีการแลกเปลี่ยนภาพลามกและภาพการร่วมเพศอย่างไม่ปิดบังในเว็บไซต์มากกว่า 250 เว็บไซต์ ซึ่งมีทั้งภาพขาวดำ ภาพสี และภาพเคลื่อนไหว ที่สำคัญมีเด็กและเยาวชนได้เข้าไปดูวันละประมาณหมื่นคน เพราะดูได้จากหน้าจอคอมพิวเตอร์ ไม่ต้องเสียเงิน เสียเวลาไปหาซื้อ และปัจจุบันมีการพัฒนาโดยการแปลเป็นภาษาไทย ซึ่งต้นฉบับของการ์ตูนลามกเหล่านี้มีให้ดาวน์โหลดมากมาย ทั้งในเว็บไซต์ของไทยและต่างประเทศ ทำให้มีเด็กและเยาวชนจำนวนไม่น้อยหมกมุ่นอยู่กับการ์ตูนลามกจนกลายเป็นปัจจัยที่สร้างความเข้าใจผิดในเรื่องเพศ ซึ่งการ์ตูนลามกได้มีการเผยแพร่ในอินเทอร์เน็ตมานานแล้ว แต่มาดั่งขึ้นเพราะเกิดคดีกับเด็กชายวัย 13 ขวบ ข่มขืนเด็กหญิงวัย 7 ขวบ เพราะมีสาเหตุมาจากได้ดูการ์ตูนลามกทางอินเทอร์เน็ตจึงทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศขึ้น ("การ์ตูนโป๊", 2552, 4-10 พฤษภาคม)

6. เรื่องเล่าทางเพศ (Sex Story) โดยเนื้อหาของเรื่องเล่าทางเพศนี้ คือการถ่ายทอดเรื่องราว ประสบการณ์ที่ผู้บริโภคสื่อสามารถเขียนส่งเข้ามายังเว็บไซต์ โดยไม่อาจหาข้อสรุปได้ว่าเป็นเรื่องจริงหรือไม่ แต่สิ่งที่ชายไทย รักษาชาติ (2548, 186) ผู้ทำการวิจัยเรื่อง "การค้าหญิง มิติเรื่องเพศวิถี และสื่อลามกในอินเทอร์เน็ต" ได้ตั้งข้อสังเกตคือ เนื้อหาที่ถูกส่งเข้ามา ถูกทำให้เชื่อ

ว่าเป็นเรื่องจริง ซึ่งเนื้อหาที่ถูกลำเสนอเข้ามาถือว่าเป็นต้นแบบให้ผู้อ่านเรื่องเล่าทางเพศมีพฤติกรรมและการเลียนแบบและกระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกของผู้อ่าน นอกจากนี้หากเรื่องที่เขียนส่งมาเป็นเรื่องที่มีศีลธรรมจรรยา เช่น การล่วงละเมิดทางเพศหรือการข่มขืน ก็จะทำให้เกิดปัญหาสังคมที่ได้กล่าวถึงไว้แล้วตามมามากมาย

ด้วยรูปแบบของสื่อลามกที่มีอยู่อย่างมากมายแฝงอยู่ในสื่ออินเทอร์เน็ต ทำให้เด็กวัยรุ่นเข้าไปแสวงหาข้อมูลทางเพศเพื่อตอบสนองความต้องการอยากรู้อยากเห็นของตนได้อย่างสะดวกและง่ายดาย ประกอบกับสื่อลามกดังกล่าวมีความตื่นตาตื่นใจ มีทั้งภาพและเสียงพร้อมเนื้อหาประกอบ จึงทำให้สื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตได้รับความนิยมกันในหมู่วัยรุ่น หากเด็กและเยาวชนคนรุ่นใหม่ไม่มีวิจารณญาณที่ดีพอในการวิเคราะห์พิพากษา วิเคราะห์สาระหรือเนื้อหาสาระที่มากับสื่อ ก็อาจจะยอมรับสิ่งที่สื่ออินเทอร์เน็ตนำเสนอไว้ และคิดเอาเองว่าสิ่งที่สื่อแนะนำเสนอนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องและเหมาะสมที่สุด ซึ่งการบริโภคสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตในลักษณะดังกล่าวนี้มีผลต่อความคิดและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน ก่อให้เกิดผลกระทบทั้งร่างกายและจิตใจ เพราะถ้าพบสื่อลามกบนสื่ออินเทอร์เน็ตที่สร้างไปในทำนองของความสับสนต่างๆ ในเรื่องทางเพศ เด็กวัยรุ่นก็อาจจะคล้อยตามหรือนำมาปฏิบัติในชีวิตจริงได้ (วันทนี วาสีละสิน, 2526) และอาจก่อให้เกิดทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมตามมาและอาจก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา อาทิ การตั้งครรภ์ก่อนเวลาอันสมควร การล่วงละเมิดทางเพศ และการติดต่อโรคทางเพศสัมพันธ์ เป็นต้น

แนวทางในการป้องกันและแก้ปัญหา

สื่ออินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนไทยเป็นอย่างมากในปัจจุบัน ซึ่งถือเป็นสังคมที่มีฐานแห่งความรู้ (Knowledge-based Society) โดยการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตก่อให้เกิดผลดี คือ ช่วยในการค้นคว้าหาข้อมูลใหม่ๆ และสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวต่างๆ ในสังคม ในขณะที่เดียวกันการเข้าถึงข้อมูลดังกล่าว อาจทำให้เด็กและเยาวชนไทยมีโอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่อาจมีการสอดแทรกค่านิยมที่ไม่พึงประสงค์อย่างเช่นสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ต ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการหามาตรการเพื่อแก้ไขปัญหาในการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชนไทย (บุปผา เมฆศรีทองคำ, 2552) โดยหน่วยงานต่างๆ ของสังคมควรเข้ามามีบทบาทในการร่วมกันแก้ไขและป้องกัน 4 บทบาทด้วยกัน คือ

1. บทบาทของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง

สถาบันครอบครัว คือ สถาบันแรกและเป็นสถาบันที่สำคัญที่สุดในการบ่มเพาะให้เด็กและเยาวชนเติบโตขึ้นมาอย่าง

มีคุณภาพ ดังนั้นการรู้ให้เท่าทันลูกหรือบุตรหลานเรื่องการรับสื่อเว็บไซต์หรือสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตจึงเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง พ่อแม่หรือผู้ปกครองต้องติดตามเทคโนโลยีที่มีในปัจจุบันให้ทันและควรหาความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสมหรือการเปิดเนื้อหาลามกบนอินเทอร์เน็ตให้มากขึ้น ซึ่งจากงานวิจัยของ วรพจน์ ช่างปั้น (2551) พบว่าพ่อแม่หรือผู้ปกครองมากกว่าครึ่ง (ร้อยละ 71.8) ไม่เคยศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสม ยังขาดความรู้ความเข้าใจ และยังตามบุตรหลานไม่ทันในเรื่องของการใช้อินเทอร์เน็ต โดยผู้ปกครองควรพูดคุย แนะนำถึงอันตรายที่แฝงอยู่ในอินเทอร์เน็ต ซึ่งจะเป็นการดีหากมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การใช้อินเทอร์เน็ตระหว่างบุตรหลานและผู้ปกครอง พ่อแม่หรือผู้ปกครองต้องมีวิธีการที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้เด็กห่างไกลภัยจากสื่อดังกล่าว ซึ่งมีวิธีการป้องกันอยู่ 7 วิธีด้วยกัน คือ (สรวงมณฑ์ สิทธิสมาน, 2553)

1.1 ต้องเข้าใจวัยและพัฒนาการของลูก เพราะเมื่อถึงวัยที่เขาอยากรู้อยากเห็นเรื่องเพศ ก็ต้องให้ความรู้กับลูกด้วยอย่าให้ลูกเกิดความเข้าใจผิดว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องลับ เป็นเรื่องน่าเกลียดไม่ควรพูดถึง เพราะจะทำให้ลูกหลบๆ ซ่อนๆ ไม่กล้าพูด ไม่กล้าถาม และถ้าลูกมีคำถามก็พยายามตอบคำถามให้เป็นเรื่องปกติธรรมดา

1.2 สังเกตความเปลี่ยนแปลงของลูก ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ และควรหมั่นถามถึงความเปลี่ยนแปลงนั้นๆ โดยให้ลูกได้สังเกตด้วยตัวเองด้วย พร้อมทั้งสร้างบรรยากาศการพูดคุยให้เป็นเรื่องธรรมดาเหมือนเรื่องปกติที่พูดคุยเรื่องอื่นๆ ทั่วไปก็จะทำให้ลูกหรือเด็กเกิดความไว้วางใจที่จะพูดคุยกับพ่อแม่หรือผู้ปกครอง

1.3 สร้างสัมพันธ์ภาพด้วยการเป็นเพื่อน บอกลูกหรือเด็กในปกครองแบบตรงไปตรงมาว่าสามารถพูดคุยกับพ่อแม่ได้ทุกเรื่อง โดยอาจจะบอกความในใจหรือเล่าเรื่องราวเมื่อสมัยพ่อแม่เป็นวัยรุ่น เพื่อให้ลูกหรือเด็กได้เข้าใจว่าทุกคนก็มีความอยากรู้อยากเห็นเรื่องเพศ เพียงแต่ยุคสมัยเปลี่ยนแปลงไป พร้อมทั้งบอกให้ลูกเข้าใจว่าในยุคปัจจุบันโลกอินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทมาก พ่อแม่กังวลใจว่าอินเทอร์เน็ตบางครั้งก็เป็นภัยร้ายได้ หากลูกเปิดรับสารหรือเปิดรับเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม

1.4 ชวนลูกพูดคุยถึงข้อดีข้อเสียของอินเทอร์เน็ตและภาพที่ไม่เหมาะสมว่าเป็นอย่างไร และลองถามว่าถ้าไม่เหมาะสมลูกมีความคิดเห็นอย่างไร การหมั่นตั้งคำถามจะทำให้พ่อแม่และผู้ปกครองเข้าใจว่าลูกคิดเรื่องราวต่างๆ อย่างไร และสามารถให้คำแนะนำแก่ลูกได้อย่างถูกต้อง

1.5 ตั้งกฎกติกาให้สมาชิกในครอบครัวสามารถคุยกัน

ได้ทุกเรื่อง โดยบอกลูกว่าเมื่อลูกอยู่ในวัยที่โตเพียงพอ สามารถเข้าไปใช้อินเทอร์เน็ตได้เอง แต่เมื่อมีอะไรก็ขออย่าได้ปิดบังพ่อแม่ มีอะไรก็สามารถถามได้หรือปรึกษาหารือได้ทุกเรื่อง ซึ่งนั่นหมายความว่าพ่อแม่และผู้ปกครองก็ควรทำได้ตามนั้นจริงๆ ด้วย เพราะมีฉะนั้นแล้วลูกหรือเด็กในปกครองก็จะไม่ไขว่ไขว้งใจในครั้งต่อไป

1.6 ควรมีโปรแกรมป้องกันเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม เพราะเดี๋ยวนี้มีโปรแกรมการป้องกันเว็บไซต์ลามกหรือเว็บไซต์ผิดกฎหมายได้ อย่างน้อยก็สามารถคัดกรองได้ในระดับหนึ่ง หรืออาจเข้าไปหาข้อมูลได้จาก Cybersitters

1.7 อย่าจัดให้มีคอมพิวเตอร์หรือให้ลูกสามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้ในห้องนอนหรือห้องส่วนตัว ควรจัดไว้ในที่ที่ทุกคนในบ้านสามารถพบเห็นได้ อย่างน้อยก็เป็นการป้องปรามได้

หากในกรณีที่เด็กในปกครองติดหรือเข้าไปเปิดรับสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตไปแล้ว ก็ควรจะพูดคุยกับเด็กดีๆ และค่อยๆ เริ่มตั้งกฎกติกาใช้อินเทอร์เน็ตอย่างจริงจัง อย่าใช้วิธีดุด่า เพราะยิ่งห้ามเหมือนยิ่งยุ หากพ่อแม่และผู้ปกครองเข้าใจพื้นฐานความอยากรู้อยากเห็นตามวัย ก็จะสามารถยอมรับและใจกว้างพอที่เข้าไปให้เด็กในปกครองได้เรียนรู้ แต่หนทางที่ดีที่สุดคือการเอาตัวของพ่อแม่เข้าไปแก้ปัญหาดังกล่าว ด้วยการชวนลูกทำกิจกรรมร่วมกัน ควรสนับสนุนให้ลูกเล่นกีฬา เล่นดนตรี หรือความสามารถพิเศษอื่นที่ลูกหรือบุตรหลานสนใจ พร้อมกับชักจูงใจให้เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาอย่างสม่ำเสมอ (ปริมา อภิโชติกร, 2551) ซึ่งการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีในครอบครัวอย่างจริงจังและสม่ำเสมอก็จะสามารถสร้างภูมิคุ้มกันต่อทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศให้กับบุตรหลานได้อีกระดับหนึ่ง

2. บทบาทของสถาบันการศึกษา

สถานศึกษาถือได้ว่าเป็นบ้านหลังที่สองของเด็กและเยาวชน ดังนั้น นักเรียนหรือนักศึกษาก็เปรียบเสมือนบุตรหลานของครูและอาจารย์ ซึ่งต่อไปเด็กและเยาวชนเหล่านี้ก็จะต้องเติบโตขึ้นเป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติต่อไป ดังนั้น สถาบันการศึกษาจะเป็นหน่วยงานหรือสถาบันอีกหนึ่งสถาบันที่มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการอบรมให้ความรู้และสอดส่องต่อการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่เหมาะสม ซึ่งควรมีมาตรการดูแลการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชนที่ได้ผลจริง รวมถึงควรอบรมเกี่ยวกับภัยของอินเทอร์เน็ตและการใช้อินเทอร์เน็ตไปในทางที่เหมาะสม และในวิชาที่เกี่ยวข้องกับการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ควรมีการสอดแทรกเนื้อหาที่สร้างความรู้เท่าทันในการใช้อินเทอร์เน็ต และต้องสอนในเรื่องของทักษะชีวิตที่ไม่มีในตำราเรียน ปลูกฝังหรือสร้างจิตสำนึกให้เด็กมองวัฒนธรรมไทยเป็นสิ่งที่มีความค่า เพื่อปรับเปลี่ยนให้พฤติกรรมเด็กและเยาวชนให้เป็นคนมีคุณธรรม จริยธรรมดำเนินชีวิตอย่าง

มีสติ พร้อมทั้งเข้าใจการเปิดรับความหลากหลายของวัฒนธรรม (วราพจน์ ช่างปั้น, 2551) เนื่องจากมีเด็กและเยาวชนจำนวนมากไม่น้อยที่เรียนดี มาจากครอบครัวที่ดี แต่ต้องมาเสียคนในรั้วมหาวิทยาลัย เพราะไม่ทันเพื่อนผู้ชายหรือเพื่อนผู้หญิงเพศตรงข้าม ดังนั้นสถาบันการศึกษาจึงควรมีกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้สัมผัสกับโลกแห่งความเป็นจริง ไม่ใช่ให้เด็กเอาแต่เรียนในตำราเพียงอย่างเดียว จึงทำให้อาจไม่ทันคนและอาจถูกหลอกลวงได้ง่าย นอกจากนี้ควรมีการสอนเรื่องเพศศึกษาในทุกๆ ระดับชั้น ให้เด็กและเยาวชนมีความรู้และทัศนคติต่อเรื่องเพศในทางที่ถูกต้อง ซึ่งเป็นการช่วยสถาบันครอบครัวอีกทางหนึ่ง หากครอบครัวใดครอบครัวหนึ่งไม่มีเวลาหรือไม่พร้อมในการอธิบายหรือดูแลบุตรหลานให้มีความเข้าใจในเรื่องเพศได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งเปิดโอกาสให้พ่อแม่หรือผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ที่ส่งเสริมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชนไทย ตลอดจนสอดส่องสภาพแวดล้อมภายนอกโรงเรียน โดยเฉพาะร้านบริการอินเทอร์เน็ตที่มักจะถูกพบใกล้บริเวณสถาบันการศึกษา เพราะมีกลุ่มเด็กและเยาวชนเป็นกลุ่มลูกค้าเป้าหมายหลัก (ปริมา อภิโชติกร, 2551) นอกจากการสอนที่เน้นการสอนด้านเทคโนโลยีเพียงอย่างเดียว

3. บทบาทของหน่วยงานรัฐบาล

หน่วยงานของรัฐบาลเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจและมีหน้าที่ในการดูแลความสงบและความเรียบร้อยของประเทศชาติ ดังนั้น รัฐบาลไทยควรพัฒนากฎหมายคุ้มครองและพัฒนาเยาวชนให้ทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ รวมถึงทันต่อเทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างอินเทอร์เน็ต สำหรับประมวลกฎหมายอาญาที่อาจจะปรับปรุงแก้ไขให้ครอบคลุมธุรกิจสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ต โดยมีบทลงโทษที่ชัดเจนในการลงโทษผู้กระทำความผิด เนื่องจากพระราชบัญญัติควบคุมกิจการโทรคมนาคมและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. 2530 ก็ยังไม่ครอบคลุมถึงสื่อทางคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต นอกจากนี้หน่วยงานรัฐบาลควรสนับสนุนให้มีหน่วยงานหลัก เช่น สถาบันเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตสำหรับครอบครัว เพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการบริหารจัดการที่เกี่ยวกับการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตกับพ่อแม่หรือผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนในด้านต่างๆ เช่น การสร้างแนวปฏิบัติในการใช้อินเทอร์เน็ตที่ดี การรับทราบปัญหาและแก้ไขปัญหาอันเกิดจากการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต การจัดอบรมและเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นความรู้เกี่ยวกับการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตให้กับพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ตลอดจนเด็กและเยาวชน รวมทั้งการจัดทำกิจกรรมต่างๆ ที่มุ่งรณรงค์การใช้อินเทอร์เน็ตที่ปลอดภัยและสร้างสรรค์ และการรับเรื่องร้องเรียนต่างๆ ที่เป็นปัญหาอันเกิดจากการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต (บุปผา เมฆศรีทองคำ, 2552) ตลอดจนควรมีมาตรการควบคุมดูแลร้านบริการอินเทอร์เน็ต เช่น จัด

โครงการร้านอินเทอร์เน็ตสีขาว และควรจะปราบปรามร้านบริการอินเทอร์เน็ตที่เป็นแหล่งมั่วซุ่มอย่างจริงจัง และควรสนับสนุนร้านบริการอินเทอร์เน็ตให้เข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวกับการป้องกันปัญหา เช่น ให้สิทธิพิเศษในการซื้อซอฟต์แวร์ที่ถูกลิขสิทธิ์ในราคาถูก หรือให้เงินสนับสนุนหรือลดหย่อนภาษี เป็นต้น (วรพจน์ ช่างปั้น, 2551) ตลอดจนการสร้างแรงจูงใจแก่ผู้ประกอบการเว็บไซต์ โดยอาจมีการจัดกิจกรรมเพื่อมอบรางวัลให้แก่ผู้ประกอบการเว็บไซต์ที่มีการผลิตเนื้อหาที่มีคุณภาพในเว็บไซต์ซึ่งมุ่งให้ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้สังคมออนไลน์โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อเด็กและเยาวชนไทย (บุปผา เมฆศรีทองคำ, 2552) ซึ่งการดำเนินกิจกรรมดังกล่าว นอกจากจะเป็นการสร้างกำลังใจในการทำงานแก่ผู้ประกอบการเว็บไซต์โดยตรงแล้ว ยังเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันและพัฒนาในด้านการผลิตเนื้อหาที่มีคุณภาพในเว็บไซต์มากยิ่งขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อเด็กและเยาวชนไทยในระยะยาวต่อไป

4. บทบาทของสื่อมวลชน

สื่อมวลชนถือได้ว่าเป็นหน่วยงานที่มีอิทธิพลต่อสังคมและประเทศเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นสื่อกลางในการให้ข้อมูลและเผยแพร่ข่าวสารความเป็นจริง ดังนั้นบทบาทของสื่อมวลชนที่มีต่อแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตต่อเด็กและเยาวชนไทยนั้น ควรปรับเปลี่ยนทัศนคติสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตว่าเป็นเรื่องปกติของการเรียนรู้เรื่องเพศ ต้องแยกให้ออกระหว่างสื่อทางเพศที่สอนความรู้ และสื่อลามกที่ยั่วยุกระตุ้นและล่อลวงให้เด็กและเยาวชนหลงเข้าสู่เรื่องเพศที่ไม่เหมาะสม พร้อมทั้งบรรณารักษ์ให้มีการเผยแพร่สื่อทางเพศที่เหมาะสม บรรณารักษ์ในการกำจัดสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสม (ปริมา อภิโชติกร, 2551) พร้อมทั้งให้ความรู้ในเรื่องสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสมให้กับเด็กและเยาวชนได้ตระหนักและเข้าใจ นอกจากนี้สื่อมวลชนต้องมีพื้นที่ในการให้ข้อมูลข่าวสารในการรู้เท่าทันสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตแก่เด็กและเยาวชน เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันให้เด็กและเยาวชนมีความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมในเรื่องเพศที่เหมาะสมต่อไปอันจะเป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ

บทสรุป

อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่มีบทบาทสำคัญอย่างมากโดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชน ซึ่งถือเป็นกลุ่มผู้รับสารหลักต่อการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต ซึ่งจากที่ได้กล่าวไปแล้วในข้างต้นว่าอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่มีทั้งผลดีในการเป็นสังคมที่มีฐานแห่งความรู้และการติดต่อสื่อสารระหว่างกันทั่วทุกมุมโลก แต่ในขณะเดียวกันสื่ออินเทอร์เน็ตก็ได้แฝงไปด้วยภัยอันตรายที่น่ากลัว หากผู้รับสารอย่างเด็กและเยาวชนขาดวิจารณญาณ ภูมิความรู้เท่าทันสื่อ ก็อาจจะหลงไปกับความสนุกความเพลิดเพลินที่แฝงมาในรูปของสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตที่เด็กและเยาวชนนิยมเปิดรับเพื่อคลายความเหงา เพื่อต้องการเป็นที่ยอมรับในสังคมและเพื่อนฝูง จึงทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา โดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่เด็กและเยาวชนเกิดพฤติกรรมเลียนแบบ พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางความคิดในค่านิยมที่ผิดๆ กล่าวคือ มีเสรีภาพในการใช้ในการแสดงออกและไม่มีการรอบในการใช้งาน ซึ่งปัจจุบันสื่ออินเทอร์เน็ตได้กลายเป็นสื่อที่ประทุษร้ายต่อตนเองและสังคม ได้แก่ ในเรื่องของความรุนแรงทางเพศ การละเมิดสิทธิของผู้อื่น การล่อลวงซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้อาจนำไปสู่ปัญหาอาชญากรรมทางเพศได้ง่าย ดังนั้น การป้องกันและการแก้ไขปัญหาของสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตจะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกๆ ฝ่ายไม่ว่าจะเป็นบทบาททางครอบครัวอย่างพ่อแม่หรือผู้ปกครอง สถาบันการศึกษา หน่วยงานรัฐบาล และสื่อมวลชน เพื่อให้เด็กและเยาวชนใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่เหมาะสม และจะได้ไม่เป็นปัญหาต่อสังคมและประเทศชาติอีกต่อไป

บรรณานุกรม

- กรมสุขภาพจิตเตือนภัยยุคดิจิทัล..เด็กว่างมากระวัง. (2552, 26 ตุลาคม). *บ้านเมือง*, น. 12.
- กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2551). *รายงานผลการสำรวจการมีกรใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารในครัวเรือนปี 2551*. สืบค้นเมื่อ 25 กรกฎาคม 2553, จาก http://service.nso.go.th/nso/nso_center/project/search_center/23project-th.htm
- การ์ตูนไปออนไลน์เคลื่อนเน็ต เด็กไทยแห่เข้าดูวันละหมื่นคน. (2552, 4-10 พฤษภาคม). *เทคโนโลยี*, 3.
- ครูหุ่ย. (2553, 25 พฤศจิกายน). *เยาวชน ท้อง แท่ง ทิ้ง*. *มติชน*, 6.
- จริญญา นิลแพทย์. (2541). *ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารด้านเนื้อหาบันเทิงและบุคคลในวงการบินทั้งที่มีต่อทัศนคติในเรื่องความรักและเพศสัมพันธ์ของเด็กวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร* (วิทยานิพนธ์ปริญญาวารสารศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- ชน เศรษฐศาสตร์. (2553, 16 พฤษภาคม). *หน้ากระดาษบนฟ้า: การเติบโตของเฟซบุ๊ก*. *กรุงเทพธุรกิจ*, 11.
- ชายไทย รักษาชาติ. (2548). *การค้าหญิงกับมิติเรื่องเพศวิถีและสื่อลามกในอินเทอร์เน็ต* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- ชันทชัย กาญจนะจิตรา, ชาย โพธิ์สิตา, กฤตยา อาชวนิจกุล และวาสนา อิมเมม. (2548). *สุขภาพคนไทย*. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ธนวรรณ แจ่มสุวรรณ. (2543). *สื่อกับการกระทำผิดทางเพศ: ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำคลองเปรม* (วิทยานิพนธ์ปริญญาวารสารศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- บล็อก-บล็อก. (2552). *ยามเฝ้าหน้าจอ: คลิปไปเป็น "อาชญากรรม" ไม่ใช่ "สื่อบันเทิง"*. *เนชั่นสุดสัปดาห์*, 17(874), 60-61.
- บุปผา เมฆศรีทองคำ. (2552). *สภาพการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชนไทยตามช่วงแห่งวัย*. *วารสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*, 1(1), 131-149.
- ปริมา อภิโชติกร. (2551). *อิทธิพลของสื่อลามกที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาในกลุ่มอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงใหม่* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยแม่โจ้เชียงใหม่).
- ปภาณี จิตวิวัฒนา. (2547). *การขัดเกลาทางสังคมใน พวงเพชร สุรัตน์วิกุล, เณรมาลัย ราชภัณฑารักษ์, (บก.), มนุษย์กับสังคม*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พรพิมล เจียมนาครินทร์. (2539). *พัฒนาการวัยรุ่น: Adolescence development*. กรุงเทพฯ: ดันอ้อแกรมมี.
- โพลชี้ใจชายหญิงนิยมเช็กซ์ผ่านเน็ต. (2552, 20 พฤศจิกายน). *ข่าวสด*, 1,14.
- ภัยคุกคามเด็กจากเทคโนโลยี. (2552, 13 มกราคม). *มติชน*, 26.
- โรจนศักดิ์ แสงสิริวิไล. (2553, 17 ธันวาคม). *คุยสบาย ๆ สไตส์ อ.โรจนศักดิ์: อินเทอร์เน็ตกับวัยรุ่น*. *พิมพ์ไทย*, 11.
- วรพจน์ ช่างปั้น. (2551). *ความเต็มใจที่จะจ่ายของผู้ปกครอง สำหรับการป้องกันการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร* (วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- วศิน บำรุงชีพ. (2552, 21 พฤษภาคม). *อินเทอร์เน็ต เช็กซ์ ยาเสพติด ปัญหาวัยรุ่นไทยอย่ามองข้าม*. *บางกอกทูเดย์*, 43.
- วันทนี วาสิกะสิน. (2526). *ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เว็บลามกอนาจาร เห็นเซอร์อย่างเดียวไม่ได้ผล. (2553, 1 กันยายน). *สยามรัฐ*, 3.

- ศรีศักดิ์ จามรมาน. (2553, 19 กันยายน). รายงาน
เรื่องไอที: สื่อลามกอนาจารออนไลน์ทั่วโลก,
เทคโนโลยีคอมเมอนิกส์, 15.
- สมเดช รุ่งศรีสวัสดิ์. (2553, 21 กุมภาพันธ์). ผลวิจัย
“วัยรุ่น” เปิดรับสื่อลามกและการมีเพศสัมพันธ์.
มติชน, 5.
- สรวงมณห์ สิทธิสมาน. (2553, 21 กุมภาพันธ์). พ่อแม่
ปลุกรัก: 7 วิธีป้องกันภัยลูกจากเว็บโป๊เคลื่อน
เมือง. *ASTV ผู้จัดการรายวัน*, 39.
- 2ใน3 “สื่อสีดำ”ทำสังคมเสื่อม เด็กเข้าสู่วงจรเช็ทซ์เร็วขึ้น.
(2553, 30 พฤศจิกายน). *ASTV ผู้จัดการราย
วัน*, 10.
- “สวิงกิ้ง” บนอินเทอร์เน็ต ชุมชนทางเลือกของคนเสียว..
เสียว. (2553, 8 มีนาคม). *ASTV ผู้จัดการราย
วัน*, 34.
- สุชา จันทน์เอม. (2540). *จิตวิทยาพัฒนาการ* (พิมพ์ครั้งที่
4). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชา จันทน์เอม. (2541). *จิตวิทยาเด็ก*. กรุงเทพฯ: โรง
พิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สุวัฒนา อารีพรรอด. (2540). พฤติกรรมที่เกี่ยวกับเพศของ
นักเรียนวัยรุ่น. ใน *เอกสารการสอนพฤติกรรม
วัยรุ่น หน่วยที่ 13*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สื่อข้อมูล-สื่อบันเทิง: Cover story. (2545). *Coperate
Thailand*, 7(81).
- อาชญา ข่าวด. (2552). อาชญากรรม: ฝ่าคดีสะเทือนใจ
พี่ชาย-คู่แค้น ชัยน้องสาว. *มติชนสุดสัปดาห์*,
29(1520), 97-98.
- Learning Theories. (2008). *Social learning theory
(Bandura)*. Retrieved September 16, 2010,
from [http://www.learning-theories.com/
social-learning-theory-bandura.html](http://www.learning-theories.com/social-learning-theory-bandura.html)
- Pavlik, J. V. (1998). *New media technology: cultural
and commercial perspectives*. Boston, MA:
Allyn and Bacon.